

நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

பா.விக்னேஷ்குமார் / P. Vigneskumar*

எஸ்.ஏ.கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி / S.A.Arts and Science College

திருவேற்காடு சென்னை / Tiruverkadu, Chennai

Vikki6493@gmail.com

Manuscript received 15 September 2025

Manuscript accepted 30 November 2025

*Corresponding author / First Author

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நம் முன்னோர்களின் பண்பாட்டு வரலாற்றைப் பதிவுசெய்யும் சங்க இலக்கியங்களில் எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஒன்றான நற்றிணை மனித வாழ்வியலைப் பண்படுத்தும் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறது. இக்கட்டுரை நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள நம்பிக்கை, அன்பு மற்றும் அறநெறிகள் குறித்து ஆராய்கிறது. தலைவன் தலைவியிடம் கொண்ட அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையும், 'நின்ற சொல்லர்' என்ற சொல்வழி வெளிப்படும் வாய்மையும் குடும்ப வாழ்வின் அடித்தளமாக விளங்குகின்றன. தேன்கூட்டின் உவமை மூலம் தம்பதிகளின் ஒற்றுமையும் மேன்மக்களின் நட்பின் தன்மையும் விளக்கப்படுகின்றன. காட்டுச் சேவலின் செயல்பாட்டின் மூலம் குடும்ப அன்பும் பொருளாதாரப் பொறுப்பும் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன. சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடித்தல், எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அறத்தைக் கைவிடாமை, ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொண்டு வாழ்தல், பிற உயிர்களிடமிருந்தும் கற்றல் போன்ற மதிப்புமிக்க அறநெறிகள் சமகால சமூகத்திற்கு வழிகாட்டுகின்றன. நற்றிணை வழங்கும் இவ்விழுமியங்கள் இன்றைய குடும்ப வாழ்க்கைக்கு மிகவும் அவசியமானவை என்பது தெளிவாகிறது.

குறிப்புச் சொற்கள்: நற்றிணை, நம்பிக்கை, அறநெறி, குடும்ப அன்பு, வாய்மை

Abstract

Natrinai, one of the Ettuthogai texts in Sangam literature that records the cultural history of our ancestors, reveals concepts that refine human life. This article examines the themes of trust, love, and ethical principles found in Natrinai. The unwavering trust between the hero and heroine, and the truthfulness revealed through the phrase 'ninra sollar' (one whose words are steadfast), serve as the foundation of family life. Through the metaphor of a honeycomb, the unity of couples and the nature of noble friendships are explained. The behavior of a wild rooster illustrates family love and economic responsibility. Valuable ethical principles such as keeping one's word, never abandoning righteousness under any circumstance, living with mutual understanding, and learning even from other living beings provide guidance for contemporary society. It is evident that these values offered by Natrinai are highly essential for family life today, especially in an era where materialism has become predominant and qualities like love, understanding, compromise, and altruism between spouses are diminishing.

Keywords: Natrinai, Trust, Ethics, Family Love, Truthfulness

முன்னுரை

நம் முன்னோர்களின் பண்பாட்டினை வெளிப்படுத்தும் வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாகச் சங்க இலக்கியம் திகழ்கிறது. மனித வாழ்வியலை அகம் புறம் என இரண்டாகப் பிரித்த தமிழன் தலைவன் தலைவியின் இல்லற வாழ்வை அகம் என்றும் வீரம் கொடை போன்றவற்றைப் புறம் எனப் பிரித்துள்ளனர். அக இலக்கியங்களில் காணப்படும் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் மனித வாழ்வியலைப்

பண்படுத்தும் தன்மையுடையதாகத் திகழ்கிறது. அவ்வகையில் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றாகத் திகழும் நற்றிணை மனித வாழ்வியலைப் பண்படுத்தவல்ல கருத்துகளை எங்ஙனம் வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பதைக் குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நம்பிக்கை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நம்பிக்கை வேண்டும். நம்பிக்கையே மனித வாழ்க்கைக்குத் துணை நிற்கிறது ஏனெனில் நம்பிக்கையை ஒவ்வொரு மனிதனும் கடைபிடிப்பதால்தான் மனித வாழ்க்கையானது மகிழ்ச்சியுடையதாகத் திகழ்கிறது. ஏனெனில் மனித வாழ்வெடுத்ததன் பயனே மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்காகத் தான் எனக் கருத வேண்டும். நம்பிக்கையில்லாத மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியாக வாழ்தல் என்பது அரிது. ஆகையால் நம்பிக்கையே மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழத் துணைநிற்கும்.

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல நினைக்கிறான் இதனை, தோழி தன் தலைவியிடம் கூறுகிறாள் இதனைக் கேட்ட தலைவி தன் தலைவனின் சிறப்பையும் தங்களது அன்பின் மகத்துவத்தையும் கூறிமறுத்துப் பேசுகிறாள். இதனை,

நின்ற சொல்லர் நீடுதோறு இனியர்
என்றும் என் தோள் பிரிபு அறியலரே
தாமரைத்தண் தாது ஊதி மீ மிசைச்
சாந்தில் தொடுத்த தீம்தேன் போல,
புறைய மன்ற, புரையோர் கேண்மை
நீர் இன்றி அமையா உலகம் போலத்
தம் இன்று அமையா நம் நயந்தருளி
நறு நுதல் பசுத்தல் அஞ்சிச்

சிறுமை உறுபவோ? செய்ய அறியலரே (நற்றிணை.1)

என்னும் வரிகளில் தலைவி, என்னுடைய தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவர். எப்போது நினைத்தாலும் மனதிற்கு இனிமை தரக்கூடியவர். அவர் ஒருபோதும் என்னைப் பிரிய நினைக்க மாட்டார். அவருடன் கொண்ட அன்பு எத்தகையது தெரியுமா? தாமரையில் உள்ள குளிர்ந்த மகரந்தப் பொடியை எடுத்து மழை மேலே உள்ள சந்தன மரத்தில் கட்டிய தேன் கூட்டைப் போன்றது. மேன் மக்களிடம் கொண்ட நட்பு எப்போதும் மேன்மையுடையதாக இருப்பதைப் போன்று எங்களுடைய அன்பும் மேன்மையுடையது. நீரின்றி உலகம் இயங்காது அதனைப் போல நமக்கு அவரின்றி வாழ்க்கையில்லை என்பதை அவர் நன்கு அறிவார். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து சென்றால் நம் அழகு கெடும் என்பது அவருக்குத் தெரியும் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் செய்வதறியாது கூட சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்ய மாட்டார் என்கிறாள். தலைவி தன் தலைவனிடம் எத்தகைய நம்பிக்கையும் அன்பும் கொண்டிருந்தால் என்பது வெளிப்படுகிறது. இத்தகைய நம்பிக்கையும், ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டவர்களாக கணவன் மனைவி வாழ்வதே இவ்வாழ்வில் ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கு உண்டான வழி.

நின்ற சொல்லர்

தன் தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவர் (நின்ற சொல்லர்) என்று தலைவி தன் தலைவனிடம் கொண்ட அன்பின் மிகுதியால் கூறுகிறாள் என்று நமக்கு எண்ணத் தோன்றினாலும் நாம் அன்றாட வாழ்வில் பல மனிதர்களைச் சந்திக்கிறோம் அவர்களுடன் பேசுகிறோம் ஆனால் அனைவரையும் நாம் சொன்ன சொல் தவறாதவர் என்று சொல்வதில்லை. மாறாக ஒரு சிலரை மட்டுமே இவ்வாறு சொல்கிறோம். இதற்குக் காரணம் அவர்கள் சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். அத்தகைய பண்பிற்கு அவன் வாழும் சுற்றுப்புறமும் காரணமாக அமைகிறது. ஏனெனில் ஒருவனுடைய நடத்தையில் அவனது குடும்பத்தின் சூழ்நிலையும், அவன் வாழுகின்ற சமுதாயச் சூழலின் தாக்கமும் இயல்பாகவே காணப்படும். இதனைக் கம்பர்,

ஆசலம் புரி ஐம்பொறி வாளியும்
காச அலம்பு முலையவர் கண் எனும்
பூசல் அம்பு, நெறியின் புறம் செலாக்
கோசலம் புனை ஆற்று அணி கூறுவான் (பாலகாண்டம், ஆற்றுப்படலம், பா.12)

என்னும் வரிகளில் கோசல நாடு ஒழுக்க நெறியில் நின்று விலகாத தன்மையுடையது என்கிறார். ஆகையால் மக்களின் நல்லொழுக்கத்திற்கும் தீய ஒழுக்கத்திற்கும் அவர்கள் வாழும் சுற்றுப்புறமும் காரணமாக அமைகிறது. வாழும் நிலத்தை ஐந்தாகக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர், நிலத்திற்கு ஏற்ப அவர்களின் வாழ்க்கைமுறையும் மாறுபட்டிருந்தது என்கிறார். குறிஞ்சி நில மக்கள் தேனெடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல் தொழிலையும், முல்லை நில மக்கள் ஆநிரை மேய்த்தல் தொழிலையும், மருத நில மக்கள் நெல் வயல்களிலும், நெய்தல் நில மக்கள் மீன்பிடித்தல் உப்பு வலித்தல் தொழிலையும், பாலை நில மக்கள் வழிப்பறி ஆநிரை கவர்தல் தொழிலையும் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்கிறார். பாலை நிலம் என்பது மணல் சார்ந்த நிலம் என்பதால் அங்கு தொழில் செய்தல் என்பது சிரமமாக இருந்துள்ளது ஆகையால் வழிப்பறித் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ளனர். இதனால் மக்களின் நடத்தையைத் தீர்மானிப்பதில் அவர்கள் வாழும் நிலங்களுக்கும் சூழலுக்கும் பங்குண்டு என்பது தெளிவாகிறது. தலைவன் வாழ்ந்த இடத்தைச் சுற்றி ஒழுக்க நெறியைப் பின்பற்றக் கூடியவர்கள் வாழ்ந்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய சூழல் தலைவனைச் சொன்ன சொல்தவறாதவராக நடத்தியிருக்கிறது. இது தலைவன் சொன்ன சொல் தவறாதவராக நடக்கக் காரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

நீடு தோறு இனியர்

ஒரு சிலரை நினைத்தால் மனதில் மகிழ்ச்சியும் நெகிழ்ச்சியும் எளிமையும் இனிமையும் ஏற்படுகிறது. மற்றொரு சிலரை நினைத்தால் அவர்களின் பொறுமையும் பொறாமையும் வலிமையும், அவர்களது உள்ளக் கனிவு, கருணைக் குணமும் கோபமும், அழகும், சில சமயத்தில் அவர்களிடமுள்ள அன்பும் பண்பும், அவர்களின் சிரிப்பு என அவர்களின் குணங்கள் நம் முன் தோன்றுதல் என்பது இயல்பாகும். இவையாவும் ஒன்றிரண்டு நாட்களில் தெரிந்து கொள்வது அரிதாகும். பல நாட்கள் பழகிய பின்பே இதனை உணர முடியும். தலைவி தன் தலைவனை எப்போது நினைத்தாலும் எவ்வளவு நேரம் நினைத்தாலும் இனிமை தருபவர் என்கிறார். தலைவனுடைய நடத்தையும் அவரது குணநலனும் இனிமையுடையதாக இருந்திருக்க வேண்டும் இதனால் அவள் அவ்வாறு கூறுகிறாள்.

ஓர் இடத்தில் வாழும் மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுமானால் அவ்விடத்தில் அறச்செயல்கள் நடைபெறும், அறம் அல்லாத செயல்கள் அங்கு நிகழ்வதற்கு வழியில்லை. தலைவி தன் தலைவன் தன்னை விட்டுப் பிரிய நினைக்க மாட்டான் என்று உறுதியாகக் கூறுவதிலிருந்து தலைவனை நன்கு புரிந்தவளாக இருந்துள்ளாள் என்பதும், தலைவனிடம் அவள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையும், நம்பிக்கைக்கு உரியவராகத் தலைவன் நடந்திருக்க வேண்டும் என்பதும் இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டு இல்லறம் நடத்த வேண்டும்.

தொல்காப்பியர் உவமை பற்றிக் கூறும் போது உயர்ந்த பொருட்களுக்கு உயர்வான மற்றொரு பொருளை உவமையாகக் கூற வேண்டும் என்கிறார். இங்கு அன்பிற்கு உவமையாகத் தேன் கூட்டைக்கூறுகிறாள். மேன்மையானவர்களின் நட்பு எப்போதும் மேன்மைத் தன்மையுடையதாக இருக்கும். மேலோர் அல்லாதவர்களின் நட்பு மேன்மையில்லாத செயல்களைச் செய்யத் துண்டும். எங்களுடைய நட்பு மேன்மைத் தன்மையுடையது. எத்தகையளவு என்றால் தாமரையில் உள்ள தேனையெடுத்து மலையுச்சியில் உள்ள சந்தன மரத்தில் கட்டிய தேன்கூடு எத்தகைய சிறப்புடையதோ அதனைப் போன்று எங்களுடைய அன்பு என்கிறாள். தாமரையும் உயர்வானது அதைப் போன்று சந்தன மரமும் உயர்வானது இதனைத் தலைவி உவமையாகக் கூறுவதன் நோக்கம் அவர்களுடைய

நட்பும் உயர்வானது என்பதை உணர்த்தவே. தேனை இங்கு கூறியதன் நோக்கம் எத்தனை நாட்கள் ஆனாலும் தேனை முறையாக பராமரித்தால் கெட்டுப் போகாத தன்மையுடையது. அதனைப் போல எத்துனை நாட்கள் ஆனாலும் எங்களுடைய அன்பு குறையாதது. அத்துடன் எப்போது தேனைத் தின்றாலும் இனிக்கும் ஒருபோதும் கசப்பதில்லை, அதனைப் போலத் தலைவனும் எப்போதும் இனிமையான சொற்களைச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். தலைவியின் மனம் புண்படும்விதம் செயல்களைச் செய்திருக்கமாட்டார் என்பதும் வெளிப்படுகிறது.

ஒரு தேன்கூட்டில் பல்லாயிரக்கணக்கான தேனீக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்வதைப் போல தலைவன் தலைவி இருவரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாக வாழ்ந்துள்ளனர், வாழ வேண்டும் என்பதற்காக தேன்கூடு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது எனத்தெளியலாம். தேனீ எவ்வாறு பல்லாயிரக்கணக்கான மலர்களிலிருந்து பல நாட்களாக கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுத்த தேனை ஓரிடத்தில் சேர்ப்பதைப் போல, எங்களுடைய நட்பு ஓரிரு நாட்களில் மலர்ந்தது கிடையாது பல நாட்களாக ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டதின் பலனாக மலர்ந்தது. எங்களது திருமணம் ஆயிரக்கணக்கான பெரியோர்களின் முன்பு நடந்தது. தேனீக்கள் தேனை தான் உண்பது மட்டுமல்லாது பிற உயிரினங்களும் பயனடையும் வகையில் தேனைக் கொடுத்து தானும் நன்றாக இருந்து தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களையும் நன்றாக வைத்துக் கொள்ளும் பொதுநலப் பண்புடையதாக தேனீக்கள் உள்ளன. அத்தகைய உள்ளம் உடையவர்களாகவும் அதனைப் போன்று கருணையும். தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களுக்குப் பயனை நல்கும் செயல்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சிறுமை உறுபவோ செய்ய அறியலரே

தோழியிடம் தலைவனின் சிறப்பைக் கூறும் தலைவி 'சிறுமை உறுபவோ செய்ய அறியலரே' என்னும் வரியின் வாயிலாக எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தலைவன் தான் செய்வதறியாது கூட சிறுமை தரும் செயலை மேற்கொள்ள மாட்டார் என்று கூறுவதிலிருந்து, சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்யும் விதம் சில சூழ்நிலைகள் தலைவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் அத்தகைய சூழ்நிலை ஏற்பட்ட போதும் தலைவன் சிறுமை தரக்கூடிய செயல்களைச் செய்யாது, அறச்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பவராக நடந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. இதனை மனதிலிறுத்தியே தலைவி இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

பொருளாதாரமே பிரதானமாகிவிட்ட சமகாலத்தில் கணவன் மனைவி இடையே அன்பும், புரிதலின்மையும், விட்டுக் கொடுத்தலும், தன்னலமற்றவர்களாகப் பிறருக்கு உதவும் பண்பு நலனும் குறையத் தொடங்கியுள்ளது. எனவே நற்றிணை கூறும் இத்தகைய அன்பு சமகாலத்தின் தேவையாக உள்ளது. அறத்தைப் பற்றிக் கூறும் வள்ளுவர்,

ஒல்லும் வகையாறவினையோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல் (குறள்.33)

என்னும் குறளில், அறத்தை கடைபிடிப்பவர் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் தாம் செல்கின்ற இடங்களிலெல்லாம் அறத்தைக் கைவிடாது கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கிறார். இத்தகைய சிறப்பினையுடையவராகத் தலைவன் திகழ்ந்திருக்க வேண்டும் இதனால் தலைவி நின்றசொல்லர் எனக் கூறுகிறார்.

தலைவனின் அன்பு

தலைவன் பொருள் தேடச் சென்று பொருளீட்டிய பிறகு தனது வீட்டிற்குத் திரும்புகிறான். அவன் வருவதற்கு முன்பே அவனது மனம் தலைவியிடம் சென்று விடுகிறது இதனால் தேர் ஓட்டும்

வளவனிடம் விரைவாகத் தேரை ஓட்டச் சொல்கிறான். வளவனும் அவ்வாறே ஓட்டுகிறான். அவ்வாறு வரும் வழியில் உருகிய நெய்யில் பாலைத் தெளித்தது போன்ற புள்ளிகளை உடையதும், கரகரப்பான குரல் ஒளியினை உடையதுமான காட்டுச் சேவல் காடும் காடு சார்ந்த முல்லை நில பரப்பில் ஈரமான மணலைக் கிண்டி புதிய இரைகியாகி புழுவை அலகில் கொத்தி இரைகிடைத்த மகிழ்ச்சியில் தன் பெட்டைக் கோழியை பெருமிதத்துடன் பார்த்தது. இதனை நற்றிணை,

உறுக்குறு நறுநெய் பால் விதிர்த்தன்ன
அரிக் குரல் மிடற்ற அன் நுண் பல் பொறிக்
காமரு தகையகானவாரணம்
பெயல் நீர் போகிய வியல் நெடும் புறவின்
புலராஈர் மணல் மணிரக் கொண்டி,
நாள் இரை கவர மாட்டி, தன்
பேடை நோக்கிய பெருந்தகு நிலையை (நற்றிணை .21)

என்னும் வரிகளில் காட்டுச் சேவல் தன் வாயில் இரையை வைத்துக்கொண்டு தன் பெட்டைக் கோழியைப் பார்த்ததாக அதனைப் பார்த்தவுடன் தலைவனுக்கும் தான் ஈட்டிய பொருளைத் தன் தலைவியிடம் கொடுத்து மகிழ வேண்டும் என்ற தலைவனின் எண்ணம் வெளிப்படுகிறது. கொத்தித் தின்னும் கோழி அதைக் கூட்டி விளையாடு பாப்பா என்கிறார் பாரதியார். நம் முன்னோர்கள் மனிதர்களிடம் மட்டுமில்லாது பிற உயிர்களிடமும் அன்பாக இருந்துள்ளனர். விலங்குகளை வேட்டையாடி நாடோடி வாழ்க்கை வாழ்ந்த மனிதன், பிற உயிர்களிடமிருந்து வாழ்க்கை முறைகளைக் கற்றவனாக இருந்துள்ளான். இதற்கு காரணம் அவன் எல்லா உயிர்களையும் நேசித்தவனாக இருந்திருக்கிறான், இருக்க வேண்டும். உருகிய நெய்யில் பாலைத் தெளித்தது போன்ற வண்ணத்தையுடைய சேவல் என்று கூறுவதிலிருந்து பிற உயிர்களிடம் அவர்கள் காட்டிய அன்பும் நேசிப்பும் வெளிப்படுகிறது.

தலைவன் தான் ஈட்டிய பொருளைத் தலைவியிடம் காண்பித்து மகிழ வேண்டும் என நினைக்கிறான் எனில் பொருளாதாரம் இல்லறத்தின் இன்றியமையாத ஒன்றாகப் பண்டைய காலம் தொட்டு இருந்து வந்துள்ளதை உணர முடிகிறது. ஒரு மனிதன் சேவக்கோழியிடமிருந்து கூட பாடத்தைக் கற்கலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நம்பிக்கை வேண்டும். அத்தகைய நம்பிக்கையே மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கும். மேன்மக்களின் நட்பு எப்போதும் மேன்மையுடையதாக இருக்கும். அவற்றுடன் ஒவ்வொரு மனிதனும் சொன்ன சொல்லைக் கடைபிடிப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். கணவன் மனைவி இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு இல்லற வாழ்வை மேற்கொள்வதே ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும். ஒவ்வொரு மனிதனும் மனிதர்கள் மட்டுமல்லாது பிற உயிர்களிடமிருந்தும் தம் வாழ்க்கைக்கு வளம் சேர்க்கும் பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள முடியும் என்பதை உணர முடிகிறது.

நற்றிணை நவிலும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் - பா.விக்னேஷ்குமார்

துணைநூல் பட்டியல்

கம்ப ராமாயணம் இராமாவதாரம் - கம்பன் அறநிலை கோவை - 641 037

திருக்குறள் - உரையாசிரியர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், தமிழ்மண் பதிப்பகம்சென்னை - 600 014

நற்றிணை - உரையாசிரியர் முனைவர் குவெ பாலசுப்பிரமணியன் நியு செஞ்சுரி புக் கவுஸ் (பி) லிட்
சென்னை - 600 096

பாரதியார் கவிதைகள் விஜயா பதிப்பகம் கோவை - 641 001